

Kamrat Bladet

Nr 2
2019

En informationstidning för Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening

Värdigt firande av FN-dagen Sidan 12

Förberedda ungdomar

Sidan 11

**Med logistiken
i fokus** Sidan 4

KamratBladet

*En informationstidning
för Flottiljområdets Kamrat-
och Veteranförening*

Tidningen utsänds till alla medlemmar i kamratföreningen liksom till vissa andra kontakter i Halmstad garnison. Dessutom går tidningen ut till Flygvapnets kamratföreningar.

Utöver information om kamratföreningsverksamheten samt om det historiska F 14 innehåller tidningen orienteringar om den dagliga tjänsten och verksamheten vid FMTS och MHS H. Bidrag från läsekretsen – text såväl som bilder – är mycket välkomna. Skicka gärna in dina bidrag via e-post.

Artikelförfattarnas åsikter sammanfaller inte alltid med kamratföreningens eller FMTS eller MHS H uppfattning.

Ansvarig utgivare

Hans Hansson

Redaktionskommitté

Thomas Ericsson, Stefan Gustafsson, Charlotte Pettersson, Patrik Rydell och Christian Lövgren

Adress

KamratBladet, Box 516
301 80 Halmstad

E-post

info@fkvf.se

Hemsida

www.fkvf.se

Telefon Kamratföreningen

Hans Hansson, tel 072-210 44 33

Externupplysning

FMTS och MHS H
Tel 035-266 20 00

Tryck

Kontorstryck
Halmstad 2019

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening

Föreningen bildades 1972 som F 14 Kamratförening och har idag cirka 140 medlemmar. Föreningen ska främja kamratskap och samhörighet mellan förbanden som verkar och har verkat inom Flottiljområdet i Halmstad. Föreningen ska även stötta FMTS i veteranfrågor. Föreningen ingår i Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund (SMKR) och även i Flygvapnets kamratföreningars samverkansgrupp. Föreningens årsmöte genomförs i början av mars varje år. Årsavgiften är 150 kr och föreningens Pg är 28 99 50-8.

Bli medlem nu, om du idag tjänstgör inom Försvarmakten, eller har tjänstgjort och nu är veteran eller om du har ett flyghistoriskt intresse av verksamheten inom Flottiljområdet.

Anmäl dig via e-post eller ring ordförande Hans Hansson, 072-210 44 33, om du har någon fråga om föreningen. Vi behöver ditt namn, personnummer (för inpassering), mobil, postadress samt din e-postadress. Du kan även gå in på vår hemsida www.fkvf.se

Kamratföreningens styrelse

<i>Föreningsordförande</i>	Hans Hansson
<i>Sekreterare</i>	Hans Hansson
<i>Kassör</i>	Per Olin
<i>Ledamöter</i>	Thomas Ericsson, Kenneth Narstam, Patrik Rydell, Jan Hjelm, Stefan Nordgren, Reino Paakkonen

Försvarmaktens tekniska skola

C FMTS

Öv Annelie Vesterholm

Förbandsförvaltare

Stefan Nordgren

Militärhögskolan Halmstad

C MHS H

Öv Anders Stach

Skolförvaltare

Patrik Rydell

Ordföranden har ordet

Genom att hålla traditionerna vid liv samt stärka kamratskapet mellan gamla och nya medarbetare tror jag att vi kan få en livaktig förening som både medlemmarna och Försvarsmakten kommer att få nytta av.

Vårt jubileumsår – 75-årsfirandet av militär verksamhet på Mickedalasidan av Galgberget – går mot sitt slut. Vi har i år firat att om F14 varit kvar så hade förbandet fyllt 75 år. Vi har också firat att Militärhögskolan Halmstad fyller 20 år 2019. Även i detta nummer har vi en del historiska inslag som vi hoppas uppskattas av våra läsare.

Vi har i 2019 års nummer av vår tidning Kamrat-Bladet försökt spegla en del händelser som ägt rum under dessa år. Vi har inte haft ambitionen att försöka återge hela den historiska utvecklingen, vilket hade varit en övermäktig uppgift för oss. Våra medlemmar har också kunnat följa den historien på vår hemsida där vi återgett bilder med korta kommentarer från olika verksamheter och år.

Vi har genomfört våra föredragskvällar med tema som Koreakriget och "Mickedala - byn som blev ett flygfält". Bägge föredragen var välbesökta och uppskattade av deltagarna. Vår föreningsresa genomförde vi till F17:s flygdag som var mycket uppskattad av deltagarna. Vi har deltagit i vårmiddagar, veterandagsfirande, FN-dagen med mera där kamratföreningens fana vajade i vinden. Vi har genomfört ett studiebesök på FMTS för våra medlemmar.

Kvar på året är genomförande av en filmafton som kommer i november samt deltagande i MHS H stora examensceremonin för specialistofficerare som genomförs på Halmstad Arena i december. På filmaftonen, denna gången, blir det filmer om A32 Lansens vilket passar väl in då föreningens stora projekt – renovering av A32 Lansens på pelare – lider mot sitt slut.

Om allt går som det skall så har vi hunnit renovera klart A32 Lansens, lyft den på plats vid infart till den civila flygplatsen i Halmstad samt genomfört en pampig invigning vid den nya platsen. Detta har varit ett projekt som jag från början trodde inte var möjligt med tanke på föreningens ekonomi med mera. Just nu planerar vi för en invigning den 14 december, drygt ett år efter att arbetet med renoveringen startade. Jag skulle vilja uttrycka min oerhörda uppskattning för allt det arbete som alla inblandade har lagt ner i detta projekt.

Entusiasmen och viljan hos alla deltagare har medfört att inga problem varit för stora för att inte kunnat lösas.

2019 har varit ett intensivt år då många arbetstimmar har lagts ned ideellt av föreningens styrelse och en del medlemmar. Detta styrker mig i min uppgift att fortsätta och försöka hitta aktiviteter som kan samla gamla medlemmar och nya att delta i vår verksamhet.

Genom att hålla traditionerna vid liv samt stärka kamratskapet mellan gamla medarbetare och nya, vilket är ett övergripande fokus för oss i dagens kamratförening, så tror jag att vi kan få en livaktig förening som Försvarsmakten och föreningens medlemmar kommer att få nytta av i olika sammanhang.

Då året lider mot sitt slut så vill jag uppmana alla medlemmar: **GLÖM INTE ATT BETALA 2020 ÅRS AVGIFT FÖRE ÅRSMÖTET**, vilken vi är beroende av för att kunna driva en verksamhet som är intressant för våra medlemmar. Sätt in 150 kr på pg 28 99 50-8 eller swisha till konto 123 07 24 344. Ange namn, adress, e-post samt personnummer för att underlätta hanteringen i vårt medlemsregister.

Vi fortsätter att hålla vår hemsida uppdaterad, och detta är föreningens informationskanal ut till medlemmarna tillsammans med utskick av e-post. Här kan ni löpande ta del av vad som händer i föreningen. Världen runt oss digitaliseras i rasande takt, och även vi som ideell förening måste hänga med i utvecklingen.

Nu funderar vi vad nästa projekt skall bli i föreningen när renoveringen av A32 är klar. Projekt har en bra förmåga att samla intresserade kring saker samt få det genomfört då många känner för just den aktiviteten.

Ni har kanske förslag vad vi skall satsa på denna gången! Hör av er genom att skicka ett mail till info@fkvf.se.

Jag vill önska er alla en trevlig läsning och en God Jul och ett Gott Nytt År.

Hans Hansson

Läs tidningen på hemsidan! www.fkvf.se

Med logistiken i fokus

Under två dagar stod logistiken och de bakre resurserna i centrum när Logistikstridsdagarna genomfördes för andra året i rad. Närmre 300 personer från Försvarsmakten, näringslivet och försvarsindustrin deltog som besökare, utställare och föreläsare.

Brigadgeneral Michael Nilsson, Försvarsmaktens logistikchef, öppnade dagarna och hälsade alla välkomna till Halmstad och Försvarsmaktens tekniska skola, FMTS.

Temat för dagarna var att se hur den bakre nivån kan stödja den främre nivån enligt det nya logistikkonceptet. De bakre resurserna utgörs av Försvarsmaktens egna

förband och resurser samtidigt som vi får stöd av strategiska partners från civila samhället. Logistikstridsdagarna är en mötesplats kring logistik för alla aktörer, både militära och civila. Föredrag blandades med besök i utställningsdelen och olika förevisningsmoment.

Olika organisationsförändringar i Försvarsmakten har påverkat internt, så även logistiken. Försvarsmakten är under tillväxt för att bygga ett starkare försvar och det kräver en mer robust logistik.

– Utvecklingen som vi ser omfattar både logistikförbanden och funktionen logistik, menar Michael Nilsson. Transportkedjor är viktigt och vi behöver bygga upp resurser som kan ombesörja transporter mellan den bakre och främre nivån.

Till Försvarsmaktens logistikförband räknas Försvarsmedicinskt centrum (FömedC),

Trängregementet (TrängR), Försvarens logistik (FMLOG), Försvarens HR-centrum (FM HRC) och Försvarens tekniska skola (FMTS).

Alexander Wickman arbetar som chef för Logistikenheten vid K 3 i Karlsborg och var en av besökarna.

– Det har varit en bra dag med bra diskussioner och en del vägledning. Vi är ju ganska nybildade som enhet så vi söker och försöker hitta vår roll. Michael Nilsson spanade in i framtiden

och gav åhörarna tre områden som han menade kan ha en avgörande betydelse i framtiden. 3D-printing nämndes och en ökad grad av automatisering. Behövs två förare till en lastbil eller kan automatisering göra det möjligt med en? Skydd för logistikförbanden är viktigt och en ökad användning av drönare kanske kan ge det skyddet genom möjligheten att söka av närområdet.

– Det har varit värdefulla dagar med bra seminarium, säger Elisa-

beth Behm, Polismyndigheten. Jag har fått bra erfarenheter med mig hem till min organisation.

– Det är bra och viktigt att vi har dagar som dessa, inför har det varit ett stort och brett intresse. Här är mycket folk i rörelse och diskussioner i angelägna ämnen, avslutar Michael Nilsson.

Text: Åsa Eriksson/FMTS

Foto: Charlotte Pettersson

Utryckning av värnpliktiga vid FMTS

Undertecknad hade förmånen att den 14 juni få representera Flottiljområdets Kamrat- och Veteranföring på FMTS GU examen. Min uppgift var bland annat att dela ut diplom enligt nedanstående kategorier. Förutom diplom med ett års fritt medlemskap i FKVF, fick de två värnpliktiga även ett presentkort gällande på XXL.

Till bästa rekryt utsågs Malin Forsell, och bästa kamrat blev Jonathan Strandberg

Text: Reino Paakkonen

Foto: Christian Lövgren

FMTS – från flygflottilj till teknisk skola

**FMTS historia är både gammal och ny. Rötterna finns
i Flygvapnets uppbyggnadsskede under 1940-talet, men
Försvarmaktens tekniska skola sattes upp 2005.**

Under 1930- och 40-talet byggdes det svenska flygvapnet upp. Vid andra världskrigets utbrott fanns det endast sju flottiljer uppsatta men ytterligare fem var beslutade och under uppbyggnad, däribland F 14.

På området Mickedala by väster om Halmstad sattes flottiljen upp 1944. De gårdar som låg där fick lösas in och dessa hus användes initialt som kanslihus med mera.

Det ursprungliga området som var tänkt för flottiljen var runt byn Trönninge cirka en mil söder om Halmstad men av olika skäl beslutades det att lägga flottiljen på nuvarande plats. Redan vid byggnationen kom farhågor om buller för närområdet och då främst för sjukhuset som ligger i nära anslutning.

Åren mellan 1944 och 1962 var F 14 en aktiv flottilj med flygplan som B 18, A 28 Vampire och A 32 Lansen blev den sista flygplanstypen. Efter nedläggningen av F 14 ombildades förbandet till Kungliga Hallands Flygkår som varade mellan

åren 1961–1972 där tyngdpunkten ändrades från flygande förband till att utbilda markpersonalen under devisen "Männen på marken håller flygplanen i luften". Ett antal skolor flyttade till F 14. Som exempel kan nämnas Flygvapnets signalskola FSS, Flygvapnets markstridsskola FMS och Flygvapnets tekniska skola FTS.

1972 gick förbandet in i en ny fas som Flygvapnets Halmstadsskolor. För att markera det nya förbandet byttes fana och logotyp ut. De nya inkluderade Halmstads tre hjärtan. Ytterligare skolor tillkom, Flygvap-

nets Basbefälskola BBS och Flygvapnets Samband- och stabstjänstskola FFS samt Flygvapnets Brandskola som i dag kallas för R3. När NBO (nya befälsordningen) infördes 1981 kom även FOHS (Flygvapnets officershögskola) hit.

1998 omvandlades förbandet till Försvarmaktens Halmstadsskolor och nu kom det även till utbildningar som riktades sig till hela Försvarmakten. Bland annat tillkom Flygvapnets väderskola VädS, Informationsteknologiskolan ITS och BasUnderhållsskolan. Genom försvarsbeslutet 2004 beslutade riksdagen att Försvarmaktens tekniska skola skulle upprättas i Halmstad.

Skolan skulle inrymma all teknisk utbildning i Försvarmakten vilket innebar att Arméns tekniska skola (ATS) i Östersund och delar av Berga/Karlskrona örlogsskolor skulle flyttas till det nyuppsatta förbandet FMTS i Halmstad som formellt bildades 2005. Överste Örjan Nilsson fick äran att vara förbandets/skolans första chef.

Under 2018 fick FMTS sin egna nya fana och en egen nyskriven marsch.

FMTS idag

FMTS vision är: "Vi gör tekniken tillgänglig" och verksamheten bygger på "fyra ben": utbildning, utveckling, produktion och insats.

Utbildningsenheten har ansvaret för i princip all teknisk utbildning i Försvarsmakten och är myndighetens största skola. Efterfrågad utbildning levereras med mycket hög kvalitet.

Funktionsutvecklingsenheten tar höjd för att utveckla den tekniska tjänsten i hela Försvarsmakten. Målsättningen är att konkret bidra till att funktionskedjor för teknisk tjänst i Försvarsmakten är i balans avseende materiel, organisation, personal, publikationer och stöd-system.

Sedan 2019 står FMTS på ett fjärde ben, produktion. Då återgick besiktningsverksamheten och landets 23 markverkstäder till Försvarsmakten (och då under FMTS organisation) från FMV. Över en natt växte

FMTS från drygt 400 medarbetare med Halmstad som huvudsaklig arbetsort till nästan 1 400 medarbetare spridda över hela landet.

Markverkstadsenheten tillhandahåller teknisk tjänst samt utformar och tillhandahåller försvarslogistik. Besiktningsenheten besiktigar alla Försvarsmaktens fordon med samma krav som Transportstyrelsen ställer på besiktning av civila fordon. Skillnaden är att de också ska se till att fordonet håller i minst ett år efter besiktningen samt att övriga system utöver trafiksäkerhet besiktigas.

FMTS har också ett insatsförband, 1. Tekniska bataljon. Bataljonen består av en bataljonstab som är grupperad på FMTS, ett grundutbildningskompani (Vapnö kompani) samt tre kompanier som är lokaliserade till Halmstad, Skövde och Boden. Dessutom finns tekniska plutoner i Eksjö, Kallinge och Kungsängen. Bataljonen kommer till årsskiftet 2020 att byta namn till 1. Operativa logistikbataljon.

Christian Lövgren

Uppskattad visning av FMTS

Den 23 oktober var vi 26 stycken som träffades och minglade över en kopp kaffe i styrelserummet under matsalen. Många minnen dryftades, och det blev mycket skratt och historier.

Därefter transporterade vi oss ned till byggnad 12, där Christer Lundin på ett förtjänstfullt sätt berättade om dagens FMTS i tal och bilder. Vi passade på att ta en paus för att inta lunch i matsalen eller på mässen.

När lunchen var avklarad fick vi en fantastisk genomgång av dagens officersutbildning av Marcus Wallberg. Här gällde det att hänga med, eftersom mycket var sig olikt från vår tid. Av den anledningen blev det en del intressanta frågor från oss besökare.

Efter en fika i "Pentagon" i byggnad 12, begav vi oss iväg till hangarerna, där vi togs emot av Martin Prahl, som gav oss en duvning i grundutbildning och typutbildning, och vi fick se både helikopter och olika typer av flygplan.

De stiliga pojkarna är ett gäng värnpliktiga från 68-10-07 – 68-12-31 (F6) till 69-01-01 – 69-09-30 (F14). Detta var första träffen för dem på 50 år. Kent Lyrevall (längst till höger) säger: "Vi var mycket nöjda med dagen. Fantastiskt att återse varandra och F14. Stort tack från oss alla!" Foto: Christian Lövgren

Slutligen blev det en rundvandring i övriga hangarer, där vi bland annat fick bekanta oss med JAS av version E, och avslutningsvis fick vi lära oss allt om beväpnings-system och robotar.

Ett synnerligen uppskattat besök, och vi ber allra ödmjukast att få tacka FMTS för en minnesvärd visning.

Thomas Ericsson

En kadetts minnen

– hågkomster från FOHS åren 1981–1983

Leif Markström var elev på Flygvapnets Officershögskola i början av 1980-talet. Här berättar han om utbildningen och livet på F 14.

Det är nu 35 år sedan jag och mina kollegor tog vår officersexamen vid Flygvapnets Officershögskola på dåvarande F 14 i Halmstad.

Allt tog sin början för min del i april 1981. Jag fick då besked från F 21 om att jag antagits som officersaspirant och att jag skulle påbörja min utbildning med att genomföra ett antal förberedande utbildningar under sommaren, och sedan skulle FOHS starta i september 1981. Under denna sommarperiod skulle jag ha värnpliktsförmåner.

Innan FOHS

Så kom då dagen i slutet av april, jag tror det var den 28 som jag skulle inställa mig vid F 21 för att åter hämta ut materielsäcken som lämnats in två år tidigare vid muck i Boden.

Den morgonen var allt upp och ner. Ett intensivt snöfall hade drabbat Luleå och all trafik var i kaos. Detta medförde att jag naturligtvis var sen, vilket var väldigt pinsamt

första dagen på ett nytt jobb. Dock var förståelsen stor, och så var man i de gröna kläderna igen. Vi var sex grabbar som började samma dag, fem av oss skulle bli tekniska officerare och en markförsvarare. Vi hade alla det gemensamt att ingen av oss hade gjort lumpen i Flygvapnet så vi fick alla börja från grunden.

Det första som konfunderade oss var skillnaden på utrustningen mellan Armén och Flygvapnet. I FV fick man kläd- och skovårdsutrustning, fick man skaffa själv i Armén, galgar, blå uniform med kapp och vintermössa, skinnrock och en grön päls med huva. Bara nyheter. Till detta kom att man inte fick några marschkängor utan man fick "pjäxa med vristrem" och något som vi knappt sett förr: pampuscher. Sålunda väl utrustade och omklädda fick vi en första inblick i flygets värld från äldre blivande kollegor.

Nästa steg i vår utbildning var att vi skulle genomföra en pluton-

befälsutbildning PBK nere på F 18. Kursen var sex veckor lång i ett försommarvackert Tullinge. Själva kursen var bara ren repetition då jag genomfört 12 månader på plutonbefälskolan vid S 3 som värnpliktig och det slutade med att jag lämnade med toppbetyg.

Tillbaka till F 21 och mer teknikutbildning på Tekniska skolan. Vi presenterades också på basavdelningens möte, där de flesta frågorna rörde våra konstiga gradbeteckningar, två vinklar för förstaårskadett blev till slut svaret till de blivande kollegorna. Vissa mer udda förslag kom också, till exempel Citroenmekaniker. Men en sak som de äldre tog fasta på var informationen att nu kunde alla i NBO-systemet bli generaler.

Sedan bar det iväg till Förberedande Officerskurs på F 4 med mer teknikutbildning och kunskap i Bas 60 systemet. Efter sex veckor på F 4 började nu FOHS-starten närma sig.

Nu övergår värnpliktstiden till anställning och det innebär att nu är boendet mitt eget bekymmer så det måste ordnas med tak över huvudet innan kursen börjar. Det blev till att annonsera i Hallandsposten och några napp blev det. Jag valde en etta på Galgberget så allt var ordnat för kursstart. På denna tid hade vi kadetter lön och traktamente under hela utbildningsperioden och fria hemresor var 14:e dag.

Den 14 september 1981 tror jag kursstarten var (minnet sviker lite efter 35 år). Det var med en del bänkar som jag tog promenaden upp för Galgberget till flottiljvakten för inryckning. Från vakten hänvisades vi ner till det som då kallades BBS-byggnaden, där FOHS var inhytt. Vi var närmare 80 stycken unga män och kvinnor som samlades där och togs emot av övlt Wahrgren och vi fördelades på fyra avdelningar. Själv hamnade jag i avd. 4 med kn Göran Hult som chef.

Allmänna delen

Utbildningen drog igång omedelbart med en för försvaret helt ny pedagogik. Nu var det situationsanpassat som var ledordet. Delaktighet i utbildningen och helt nytt upplägg. Detta märktes ju också på utbildningen att vi var första kullen i detta nya. Många saker fick lösas under resans gång så tiden för lärarkåren måste ha varit hektisk.

"Men en sak som de äldre tog fasta på var informationen att nu kunde alla i NBO-systemet bli generaler."

Det jag som elev märkte var att det fanns en viss hånfullhet från andra som inte ingick i vår lärarkår. Det pratades om "Tuttinuttig-kursen" osv. Men det var också allvar, man var tvungen att klara godkänt på alla proven. Missade man ett fick man omprov och missade man även detta avskildes man från kursen och sändes hem.

En flygvapenskola skall ju ha ett emblem och en devis, detta saknade denna nya skola. Det ledde till att ett förslag togs fram och en devis på latin tänktes ut. Allt detta ställdes till riksheraldikern för godkännande och så blev märket för FOHS fastställt och devisen "Per omnia auxilo" fastslogs. Den skall betyda "För samverkan över all gränser" och anspela på att alla yrkesfacken gick tillsammans sin första utbildning i Flygvapnet.

"Utbildningen drog igång omedelbart med en för försvaret helt ny pedagogik. Nu var det situationsanpassat som var ledordet."

I det nya märktes en speciell utbildningsdel som var helt ny för Sverige det var UGL, utveckling grupp och ledare. Denna kurs kostades på oss unga kadetter. Kursen blev några år senare hett på den privata marknaden och då var det högre chefer som kostades på denna då dyra kurs.

Mitt stora minne från denna kurs är att jag ställdes inför uppgiften att helt oförberedd efter en genomgång över vem i gruppen som gruppen skulle vilja påverkas av fick jag uppgiften "Varsågod påverka gruppen".

Jag stod där som ett fån och frågade i vad skall jag påverka dem om? Det är din sak, blev svaret från kursledarna. Lärdomen som jag tog med mig det var att jag fick ju befälet. Jag hade kunna beordrat rast och därigenom köpt mig lite tid att hinna samla tankarna. En lärdom jag har haft med mig genom livet.

Efter några veckor kom första provningen, "strapatsövningen". Upplägget var att se hur vi fungerade grupp när det går lite tungt. Övningen var uppdelad i tre moment över tre dagar. Först var det cykel till Byholma basen. Jag lovar att backarna vid Simlångsdalen är branta och allra helst om man cyklar på en kroncykel och har packning på pakethållaren.

Del två var en fälttävlan till någonstans på Tönnersjöes skjutmålet efter målgång kom en riktig tung testning. Vi skulle bygga vindskydd av granar, för vår avdelning gick det bra för alla grupper hade varit duktiga på att gå så vi hann bygga ett stort för hela avdelningen men sen när vi var hungriga fick vi rå sill och rå potatis tillsammans med en björkklabb att koka på. Då tappade jag humöret för ett ögonblick tills en kamrat hojtade ett kom igen nu.

Vi kokade sillen och potatisen och gick till sängs njutande av ljuden från eftersläntrarna som fick ordna sovplats under någon gran i becmörker. På morgonen efter visade det sig att sillen var en fint och befäl skulle komma med varmkorv. Men när de kom till oss då sov 20 kadetter gott. Tredje dagen var momentet gruppvis orientering och Halland visade sig från sin sämsta sida. Regnet öste ner men nu hägrade målet i Knäred så det var bara att börja gå.

"Jag lovar att backarna vid Simlångsdalen är branta och allra helst om man cyklar på en kroncykel och har packning på pakethållaren."

Efter målgång och på väg in i duschen kom C F14 och frågade hur jag mädde. Jag svarade att gamla arméfötter förgås inte så lätt. Överst tittade på mig och svarade att jasså du är en av dem från armén. "Ja, jag ville inte ha hit er för jag tror inte ni klarar detta." Kadetten blev sur och svarade "av vad jag sett av FV-beväringar så är inte de så mycket att hänga i gran". Det var min enda kontakt med öv. Larsson.

Kursen gick vidare och en viktig del var fysisk träning. Vi hade även fyskrav att klara av för att vara godkänd på kursen. Om jag minns rätt var det löpning 3km på 13 minuter för herrar och 15 för damer. Detta var nog det krav som väckte mest diskussion. Skall det vara jämlikt eller ej? Men beslutat var det.

Andra diskussioner blev kring vilket fack dom nya officerarna skulle tillhöra. Skulle det vara ORF som visste vad överfurirer och fanjunkare hade gjort eller SOF som hade den högre officerskåren i sitt stall. Klokt är väl att numer är de hopslagna.

Idrotten var väldigt blandad, orientering ute i Tylösandsskogen, vindsurfing som de åren var en innesport. (Vår idrottslärare Bo Reinholdson hade egen vindsurfingskola). Vi hade till och med ett skidspår innanför staketet den första vintern som var väldigt snörik.

Själv fick jag förmånen att prova värjfkätning under ledning av en fäktmästare från F 14. Jag och några kollegor fäktades DM i Halland som anordnades av F 14. Det blev väl ingen lysande tävling. Jag fick bland annat möta en officer från I 16 som fäktats militära VM. Han träffade fem gånger innan man ens fattat att matchen hade börjat och så var det klart.

Andra minnen från det allmänna skedet är den bredd som lärdomen bestod av: strategi, psykologi, kunskap om de andra yrkesfackens arbetsuppgifter, brandutbildning. På sådana här kurser händer det alltid något, och något som har fastnat är brandutbildningen som sköttes av Brandskolan. Vi skulle två och två montera ihop en liten motorspruta få den att börja suga vatten och släcka med vattnet.

För det flesta gick det bra men ett par hade väldiga problem, de fick inte upp något vatten, pumpen evakuerades på luft manuellt och nytt försök samma resultat. Avdelningen i övrigt kom med glada tillrop och stressen ökade. Det vi alla andra hade sett var att sugslangen ej var nedstoppad i vattentanken. De fick jobba sig svettiga innan brandmästaren förbarmade sig över dem och sedan fick även de pumpen att ge vatten.

Lite hyss ibland kan ju lätta upp tillvaron och jag får väl erkänna att jag låg bakom en del. Som att komplettera diablilderna till en kollegas bildspel och därigenom orsaka viss förvirring i presentationen eller att ställa en bil på tvären i en P-ficka.

Ju längre tid som tillbringades i

Halmstad desto mer upptäcktes och staden nöjesliv – Kavaljeren, Baronen, Pinocchio, Halmkärven och Tylöhus frekventerades regelbundet. Men även idrottslivet togs det del av. Spelade bland annat fotboll med Snöstorp och korpfotboll med Toppens IF

När de första sex månaderna var över var det dags för praktik på hemmaförbanden innan fackskedena med utbildningar på respektive facks skolor tog vid. Jag och en teknikerkollega inställde oss på soldatskolan F 21 för att praktisera på nyinryckta värnpliktiga våra nya kunskaper. Där blev vi inte länge.

**”Lite hyss ibland kan ju
lätta upp tillvaron och
jag får väl erkänna
att jag låg bakom en del.”**

Övningsledningen för KFÖ Kallax fick nys om att här finns två färska kadetter med nya fräscha kunskaper. Och vips var vi uppslukade av övningen. Den skulle prova att köra rörlig klargöring en Bas 90-konceptet och då blev vi utsedda till stf klargtoch. Ypperlig praktik och snäpp upp att jobba med repförband än grundutbildning. Av gammal teknikerhävд fick vi elever sköta all allmän militär utbildning medan de äldre skötte klargörings- och bogutbildningar.

Vi var lite oroliga för vi skulle ha vitsord med oss ner från soldatskolan, hur skulle det gå med det när vi var på KFÖ. Det var en onödig oro. Frågan löstes av att stationskompaniets chef gick ut till repgubbarna och frågade hur jag skött mig. Vitsordet som kom var ”Mycket bra”, ”Bästa vi har haft”. Det gjorde att man kunde sträcka på sig lite grann.

Fackutbildningsdelen

Hösten 1982 kom och fackutbildningen tog vid. Nu skulle vi Flygplan/vapentechniker lära oss att en ”robot är en styrd projektil som går hel eller delvis över jordens yta” eller att cellulosaakrut fungerar på ett visst sätt. Samtidigt gick alla i flyg-

plan 35 ingående system igenom ett efter ett. Skrov, motor, styrsystem, bränslesystem osv av mycket kompetenta lärare från FTS (Flygvapnets tekniska skola).

Nu fick vi tekniker känna på att det var en brytningstid i utbildningsförfarandet. Till oss unga kadetter kom nu ett antal kollegor som var kvar i GBO systemet men skulle gå tekniskskedet tillsammans med oss. Detta förlöpte alldeles utmärkt enda till examen. Vi fick inte ta examen tillsammans utan GBO-arna skulle utexamineras lite i smyg några dagar före. Vi protesterade men det var så beslutat. Lite tråkigt efter ett år tillsammans. Men det var väl viktigt att dom blev fänrikar före oss.

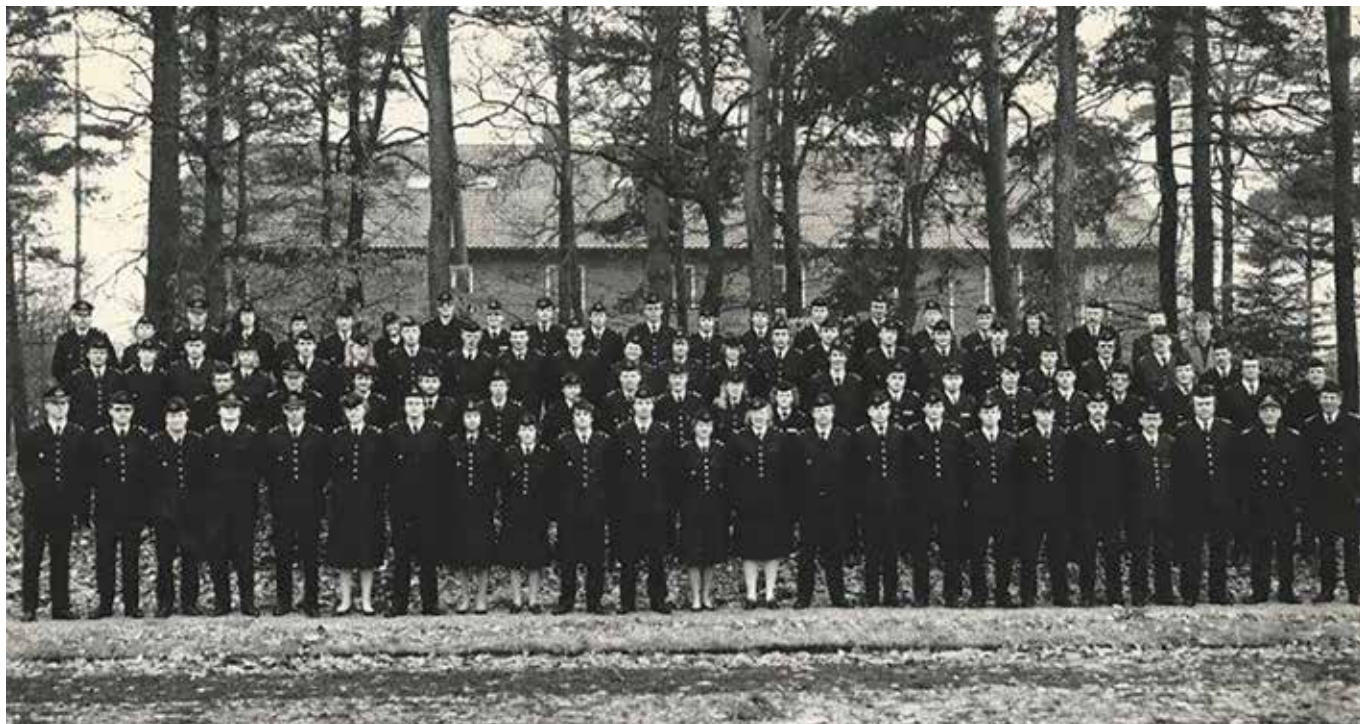
Kurserna avlöste varandra, det var många strängar på en teknikers lyra. Kolvmotorlära, hårdlödning, läsning av bultar, kemi, ställinors egenheter, dokumentera, samtliga flygplansburna vapen både hantering och laddning. Än idag sitter funktionen för startsystemet 35 fast i skallen, reläer skulle dra i en viss turordning. Allt, Du, Erfordrar, Fås, Efter, Beställning, Amen. En annan detalj som var helt onödig att ha i sin kunskap men som frågades på proven är hur många skruvar skall momentdras när man monterar ihop en Rb24J. Svar: 48 st. Den kunskapen fick jag aldrig nytta av i flygtjänsten.

Även här hann vi väl med lite bus. Vid motorkörning efter motorbyte hade en kamrat läst på att om man lossade en kabel i bakkroppen så gick ebk:n ej att tända. Denna kabel lossades normalt aldrig vid motorbyte. Men det gjorde vi.

Hela förmiddagen roades vi av ljuden från körhuset där ebkn inte vill fortsätta brinna efter upptändning. Vid fiket fick vi väl avslöja våra extra ordinära kunskaper så utbildningen kunde gå vidare.

Kadettbal

Eftersom vi var första kullen så fick vi också skapa nya traditioner. En kadettbal ordnades. Den krävde också special lösningar. Det fanns nu kvinnliga kadetter men det fanns ingen kvinnlig mäsdräkt framtagen. Detta krävde en lösning.

En falang hävdade att eftersom det är uniform som gäller får M30 användas av alla kön. En annan falang tyckte inte det och kompromissen blev att kvinnliga kadetter kunde ha lång klänning med ett band över bröstet. Detta bråk ledde till att det blev en del avhopp av deltagare från kadetterna. Återigen diskussion om likabehandling.

Inspark av yngre kursen

Ett annat evenemang blev att ordna en inspark för yngre kursen. Det blev vi på FTS som tog upp handskens tillsammans med våra kollegor från sambandsfacket. Vi var den enda som var i Halmstad vid tiden för nästa kurs skulle starta.

Vi satte ihop en organisationskommitté och började planera. Lokal nere på stan bokades tävlingar planerades och vi planerade att vara på Stora Torg. Vi sökte polistillstånd som privatpersoner för det var en privat tillställning. Men det tog fart över alla gränser. Polisen tog kontakt med F 14 och krävde militär bevakning eftersom det var deras elever och att hålla till på Stora Torg var ju fullständigt otänkbart. Väl att märka är att Halmstad vid denna tid ej var någon studentstad. Bollen rullade vidare. Undertecknad och en

kollega blev uppkallad till stabschefen. Oklart varför. Men blåuniform skulle det vara.

Kollegor med bil fick göra uttryckning hem för omklädning och efter lunch stod kadett Markström och furir Lindström nykammade inför den i frågan helt ovetande stabschefen. Vi förklarade och övlt:n ljusnade. Han hade stor förståelse och tyckte det var lysande ide. Självt var han från en studentstad och hade upplevt många inkilningar.

"Polisen tog kontakt med F 14 och krävde militär bevakning eftersom det var deras elever och att hålla till på Stora Torg var ju fullständigt otänkbart."

Men sedan gällde det att lösa frågan med ordningsmakten. Det kunde självklart inte förkomma att FV skall skicka bevakning på en privat tillställning men vi kunde tänka oss att byta plats till ett mer undanskymt ställe så skulle det bli bra. Vi förlade den till Klammerdamsparken i sluttet av Brogatan. Idag är den mycket mindre efter vägbyggen.

Allt klart för kalas. Ja nästan, lite utjämning av övervikten av herrar skulle en bra fest kräva. Det fanns sedan tidigare ett samarbete med vårdskolan och F14 och kontakt togs med deras elevkår och det annonserades på Vårdskolan. Dagen innan festen var goda råd dyra. Det var kanske 15–20 biljetter sålda och vi stod inför ett problem.

Extra ordinära situationer kräver extra ordinära insatser. För er mer okunniga läsare skall jag förklara att teknikerkåren vid denna tid inte var någon älskare av den blå uniformen utan det var grön fältdräkt som gällde oftast försedda med någon oljefläck den slår ju inte an på damer det insåg vi ju, vid denna tid var filmen "Officer och en gentleman" i ropet och med den tjusiga uniformer. Alltså extraordinära insatser.

Fyra tekniker bytte kläder till blått, skärmössorna letades fram ur garderobens djup, skorna putsades och håret kammades. Sålunda skrudade anträdde vi färden till Vårdskolans matsal vid tiden för lunch. Väl där propagerade vi hårt för vår produkt och för våra trevliga kamrater. Vi erbjöd även oss själva som tänkbar träff på kvällen.

Hur gick det då? Lysande, som den gamla devisen säger: "allt går att sälja med mördande reklam". När kvällen kom anlände ett 70-tal, mestadels damer från Vårdskolan, och jämnvikt uppnåddes. Kvällen kryddades av ett antal upptåg som skapade trevnad. Jag vet att den traditionen fortlevde ganska länge efter 1983, dock har jag ingen aning om hur länge.

Kursavslut

I juni är det så dags för avslutningsceremoni, med fanvakt, CFV besök, musikkår och anhöriga. Hela kursen återsamlas i tredagar för summering och avslutningsfest på mässen. Det kanske inte var det klokaste beslutet att ha fest dagen före men det hade de äldre prantat in i en, att hur man än mår dagen efter så är man på jobbet.

Dagen kom och blev en strålande högsommardag som bara finns i Halmstad. Klarblå himmel >+25 C i luften. Kombinationen med gassande sol, blå uniform och skärmmössa

mitt på en fotbollsplan gjorde att det inträffade några förluster i form av avsvimrade kamrater som fick föras åtsidan till en skuggig plats. Men tillslut förklarade CFV oss utnämnda till fänrikar i FV och mössorna for i luften och gradbeteckningarna byttes ut.

Om Halmstad

Halmstad var vid denna tid en plats där Flygvapnets teknikerkår hade passerat i generationer. Alla har sina historier att berätta och sina minnen där. Det märktes också både i utbudet av uthyrningsrum och på stadens affärer. Om man funderade på att köpa kapitalvaror och de fick klart för sig att man låg på F 14 så öppnades många möjligheter.

Att få vara i Halmstad när det är sommartider med bra väder var en ynnest. Tylösand hade till och med ett område som kallades Teknikerhyllan, varifrån utsikten över stranden var särskilt god. Nöjeslivet var också oöverträffat sommartid. Men lika fin som sommaren var, lika "rä-

lig" var vintern. Regnställ var obligatoriskt i cykelväskan.

Jag har så här 35 år efter utbildningen kunnat konstatera att den har följt mig genom livet som en god merit i mina olika jobb och att de 20 månaderna i Halmstad är några av de bättre i mitt liv. Jag kan också konstatera att så mycket av den där generalsaspiranten blev det inte.

Förtidsavgången löjtnant och en reservofficersmedalj blev det när jag tillslut avvecklades helt från FV 2004. Då ville CFV inte ha en längre och det var nog lika bra för det jag var utbildad till fanns ej längre. Krigsbasen där jag var klarglutch var avvecklad, J35D, JA37, Hkp6, Hkp9 och Bas 90 – allt fanns på museum, och allt som var kvar var ett minne från fornstora dagar.

Leif Markström

Fd elev FOHS 81-83

1 700 förberedda ungdomar

För tredje året i rad genomfördes i dag Totalförsvarsdagen på Regementsområdet i Halmstad. Cirka 1 700 elever som går andra året på gymnasiet fick kunskaper i hur de ska agera när krisen kommer.

Niklas Nordgren, beredskapsdirektör på Länsstyrelsen i Hallands län, välkomnade eleverna och sammanfattade syftet med dagen. – Hur gör vi om det blir kris eller krig? Hur skyddar vi oss? Vilket ansvar har vi? Vi vill att ni ska vara förberedda – inte överraskade.

Sedan kastades eleverna rakt in i ett scenario med en flygolycka. Polisbilar och -motorcyklar, ambulanser och brandbilar med blåljus och sirener fyllde snabbt kaserngården. Brandmän släckte branden, ambulanspersonalen tog hand om skadade och chockade och polisen spärrade av området. Några elever plockades ut för att hjälpa till, en av dem var Filip Vari från Sturegymnasiet.

– Intressant, kul och lärorikt att få hjälpa till. De som spelade skadade spelade verkligen sina roller bra, tyckte han.

Scenariot utvecklades till en gråzon mellan kris och krig när det visade sig att flygkraschen troligen inte var en olycka, och ett axplock av Försvarsmaktens olika fordon och förmågor började rulla in framför åskådarna.

Bra initiativ

– Totalförsvarsdagen är ett mycket bra initiativ, säger Gabor Nagy, chef för Totalförsvarsavdelningen på Försvarsmaktens högkvarter, som var på plats. Den visar också på de kunskapsbrister som finns. Medvetenheten om vad man behöver för att klara sig vid en kris är grunden till det civila försvaret och den måste återuppväckas. En sådan här dag borde genomföras på många fler ställen, fortsatte Gabor Nagy.

Till lunch fick eleverna "rations", en påse med allt som behövs för

en hungrig soldat. Huvudrätten värms upp genom att hålla vatten i en plastpåse som också innehåller en liten "kudde" som reagerar med vattnet och blir varm. Oline Oviks lunchpåse innehöll pasta bolognese.

– Faktiskt ganska bra, tyckte hon om både maten och dagen i stort.

– Jag tycker det har varit både kul och lärorikt. Jag visste inte så mycket om Försvarsmakten innan. Jag har bara sett grindarna utifrån tidigare och bara att få komma in på området var nyttigt. Saker man inte känner till är man mer skeptisk till, så funkar i alla fall jag, säger Oline Ovik från Sturegymnasiet. Målet med dagen, att gå från överraskad till förberedd, tycker Oline Ovik uppfylldes:

– Ja, vi är bättre förberedda!

Charlotte Pettersson
Christian Lövgren

Kaserngården fylldes av cirka 1 700 gymnasieelever.

Stämningsfull och värdig FN-dag

Den 24:e oktober högtidlighöll Försvarsmakten, och andra myndigheter och organisationer, att FN-stadgan trädde i kraft den 24 oktober 1945 genom en fanmarsch i Halmstad centrum och en stämningsfull ceremoni i Norre katts park. FN:s arbete för fred, mänskliga rättigheter och hållbar utveckling uppmärksammades liksom de som inte återvänt med livet i behåll efter FN-uppdrag.

— Med dagens oroliga omvärldsläge är det viktigt att uppmärksamma FN:s betydelse för att skapa fred, stabilitet, säkerhet och hållbar utveckling runtom i världen, betonar Lars Lindén, stabschef på Militärhögskolan Halmstad. Det känns särskilt bra att i år genomföra fanmarschen och ceremonin tillsammans med andra myndigheter och organisationer som också är involverade i FN:s arbete. Tillsammans vill vi visa att engagemanget finns hela vägen från den globala och internationella nivån till det nationella och lokala perspektivet i Halmstad.

Svenska FN-förbundets generalsekreterare, Petra Hallebrant, hade för första gången valt att tillbringa FN-dagen i Halmstad och hade fullt program med skolbesök, Försvarsmaktens ceremoni och FN-gudstjänst i S:t Nikolai kyrka:

– FN-dagen är en viktig dag. I den värld vi lever i är det viktigt att upp-

märksamma och stå upp för de målsättningar och värden som FN ursprungligen stod för och fortfarande gör. FN är den arena vi har att mötas och diskutera vår tids ödesfrågor. Det är också viktigt att hedra alla FN-veteraner och det arbete som utförs av så många människor runtom i världen.

Lars Lindén gav en bild av bakgrunden till FN:s tillkomst:

– Något förenklat kan FN-stadgans målsättning beskrivas som att upprätthålla internationell fred, se till att mänskliga rättigheter efterlevs och att skapa band mellan länder för att lättare kunna lösa konflikter.

Chefen för polisområde Halland, Mats Palmgren, betonade vikten av samarbete mellan militär personal och polisen:

– Flertalet av FN:s insatser hade inte varit möjliga utan att militären först skapat förutsättningar genom

antingen fredsskapande eller fredsbevarande åtgärder. På samma sätt kan man säga att utveckling inte kan ske om det inte finns polis som upprätthåller ordningen därefter.

Kommunfullmäktiges ordförande i Halmstad, Andreas Bergman, belyste ytterligare viktiga områden som ingår i FN-stadgan när det gäller att bland annat främja sociala framsteg och bättre levnadsvillkor under större frihet för människor runtom i världen:

– Sammanfattningsvis är FN viktigare idag än någonsin. Världens länder måste samarbeta av det enkla skälet att vi delar jorden. Det är vår plikt och ansvar som svenskar, och för Sverige som land, att verka för att samarbetet stärks och utvecklas. Alternativet vore förödande.

Arrangemanget genomfördes i samarbete med Polisen, FN-förbundet, Soldathemmet och veteranförbunden.

Charlotte Pettersson

Reservofficerare från olika länder möts

Världens största internationella organisation för reservofficerare CIOR (Inter-allied Confederation of Reserve Officers) med cirka 1 miljon medlemmar i 36 länder genomför årligen en sommarkongress. Övningar, seminarier och idrotts-tävlingar avlöser varandra under en vecka för att stimulera kunskaps- och erfarenhetsutbyte. Årets kongress genomfördes i Tallinn, Estland.

Militärhögskolan Halmstad har uppdraget att, i samarbete med Förbundet Sveriges Reservofficerare, SVEROF, tillse att Försvarsmakten är representerad och samtidigt möjliggöra för svenska reservofficerare att delta i kongressens olika kommittéer och tävlingen i militär femkamp. Årets svenska delegation var den största hittills med ett femtontal deltagare.

– Det är verkligen intressant att höra hur våra reservofficerskollegor runt om i världen verkar och har det, berättar reservofficer Maria Andersson, Livgardet.

I samband med sommarkongressen genomfördes den årliga CIMEX-övningen, en övning i civilmilitär samverkan. Årets tema var "CIMIC in the information age – opportunities and challenges". Övningen lockade 46 deltagare från 13 olika NATO-länder och medlemsstater i Partnerskap för fred (PfP). Deltagarna sattes under press genom uppgifter som snabbt skulle lösas i tillfälligt sammansatta grupper.

– Att få möjlighet att utbildas och tränas i denna miljö var mycket givande, berättar Sara Schiller, Militärregion Syd. Genom att reservofficerare kontinuerligt deltar på övningar som den här höjs Försvarsmaktens totala nivå inom denna expertis. Att ge deltagarna möjlighet att skapa nätverk passar väl för personal som tjänstgör på Militärregionerna då vi är i behov en kort uppstartssträcka vid samarbete i skarpa situationer.

Två nyexaminerade reservofficerare från Militärhögskolan Halm-

stad fick möjlighet att delta vid sommarkongressen genom MHS H stipendium. Tillsammans med ett 70-tal andra unga reservofficerare från NATO-länder och andra partnerländer deltog de i Young Reserve Officers Workshop.

Under workshopen avhandlades allt från folkrätt och interkulturellt samarbete till cyberförsvar och planeringsprocessen som gemensamma militära operationer mellan flera länder och organisationer.

– En av de största lärdomarna har varit hur avgörande det är att kunna samarbeta med officerare från andra länder, berättar Daniel Urso, Livgardet, som fick insikt i både militärdiplomati och förhandlingsteknik.

Deltagande lag från 12 länder samlades i årets tävlingar i militär femkamp med grenar som gevärs-

och pistolskytte, hinderbana, simhinderbana, avståndsbedömning, kartläsning, handgranatkastning samt en mycket utmanande avslutande orienteringsmarsch. Samtliga grenar genomfördes i uniform och alla deltagare tävlade under samma förhållanden, killar som tjejer. Försvarsmakten ställde upp med två lag. Totalt var det 35 tremannalag som gjorde upp om slutsegern.

De svenska lagen stod för en fin prestation. Damlaget kom på en hedrande fjärdeplats och herrarna på fin tionde plats.

– Med tanke på de begränsade möjligheterna att förbereda oss och träna tillsammans inför tävlingen är vi nöjda med lagens prestationer, sammanfattar Maria Andersson. Nästa år vill vi ha revansch och suga efter en medalj är stort!

Charlotte Pettersson

**Det var som på film:
När den unge mannen
för första gången fick
syn på sitt livs kärlek
stöp han i backen. De
skulle leva ett lyckligt
liv tillsammans – men
det var nära att allt
hade fått ett tragiskt
slut redan innan det
hunnit börja.**

Vi fick ett underbart liv tillsammans – trots tragedin

Solen strålade från himlen den där tisdagen i augusti, då Berith steg in i butiken i Halmstad, där hon sett en alldeles underbar klänning i skyltfönstret. Året var 1953 och det skulle vara smal midja och vidd i kjolen.

– Det var en speciell dag, den 19 augusti 1953. Jag hade mött artisterna Lasse Lönn Dahl och Kjerstin Dellert på stranden när jag var ute på mitt dagliga träningspass. Håret hade jag i flätor och Lasse Lönn Dahl stoppade mig och sa att han tyckte jag skulle komma till Folkparken på kvällen där de båda skulle sjunga.

”Sitt på första bänkraden, så ska jag sjunga för dig”. Ja, det var ju bara att gå och köpa en ny sommarklänning!

– När jag provat klänningen så bad jag biträdet i affären att packa ner min gamla klänning i kartongen. Och så gick jag ut i min nya fina klänning.

Samtidigt som Berith kom ut från butiken kom den nyanlände fältflygaren Dag från Malmö cyklande genom Halmstad. Han var på väg mot F14, där han skulle tjänstgöra. Det var första dagen i Halmstad och nu föll hans blick på den vackra unga kvinnan i den sommarblommiga

klänningen. För en sekund tappade han koncentrationen – och föll pladask i backen.

– Jag skulle just stiga upp i min buss när han körde omkull så jag märkte ingenting, minns Berith. Dag uppfattade dock bussens nummer.

Berith satte sig tillrätta på den galonklädda sitsen i bussen och skulle snart vara hemma, där modern väntade.

– Mamma tyckte jag var så fin i min nya klänning att hon tog fram lådkameran och bad mig posera. Så kom den här bilden till!

Vad den 19-åriga Berith inte visste var att hon denna kväll skulle möta sitt livs kärlek.

– När mamma knäppt igen läderfodralet kring kameran tittade hon på mig och sa: ”Du måste gå till Folkparken ikväll, nu när du är så fin!”

– Så jag gjorde det. Och jag satte mig på första bänk som Lasse Lönn Dahl sagt att jag skulle.

Och svärmorsdrömmen vid den här tiden, Lasse Lönn Dahl, avslutade sin sång ”Jag vill ha en flicka med flätor” med att överrätta en ros till Berith nere i publiken.

Vad hon inte visste då var att ett par mörka ögon följde artisten, hans

ros och – där satt hon, flickan i den vackra klänningen! Skulle det vara kört nu för honom med Lasse Lönn Dahl som uppvaktande kavaljer?

Dag, som den unge flygaren hette, hade i fallet förstört sina byxor som just hämtats ut från ”markan” och hur skulle han nu förklara detta? Ja, det var bara att säga som det var. Han slapp betala extra för nya byxor...

Berith återvänder i minnet till Folkets Park den där livsavgörande dagen i livet:

– När Dag upptäckte mig längst fram i publiken och Lars Lönn Dahl överrättat sin ros till mig kom han fram för att bjuda upp mig till första dansen. Men en annan ung man hann före och han fick vänta på sin tur. Så andra dansen gjorde han ett nytt försök och sen släppte han likom inte taget...

– Jag hade hoppats få dansa med olika kavaljerer den där dagen, precis som vi brukade, väninnorna och jag. Men Dag ville inte släppa taget om Berith. Det var en varm dag och i dansens virvlar bytte de några ord om värmen.

– Dag sa att han var van vid värme. Så jag tänkte att han nog var bagare. Till mötet mellan de två unga

som dansat så länge dagen före kom Dag klädd i uniform. Berith tittade bort. Hon väntade ju på en civilklädd man, förmodligen bagare.

– När han gav sig tillkänna så reagerade jag lite grand på att han var militär. Vi flickor var lite försiktiga att visa oss med militärer. I en stad med två regementen, I 16 och F 14, kunde en flicka på den här tiden få dåligt rykte om man visade sig tillsammans med militärer.

– Men han blev den första och enda pojkvän jag kom att presentera hemma. Mamma blev verkligen förtjust i honom, trots att han var militär. Då ska man veta att vi var hårt hållna hemma, mina syskon och jag.

– Och vi förlovade oss redan på nyårsaftonen! Jag hade följt med honom till Malmö, hans hemstad. Vi köpte ringar och sedan utbröt full snöstorm. På kvällen tog vi oss till Amiralen i Malmö Folkets Park, där det var dans och festligheter. Och så dansade vi igen!

Bröllopet stod tre år senare, Berith och Dag var nu 23 respektive 25 år gamla. Men först skulle det "lysa" för paret, som alltid före en vigsel vid den här tiden. Första, andra och tredje lysningssöndagen. Den första firades av tradition hos blivande brudens föräldrar, den andra hos brudgummens och den tredje i kyrkan. Hade ingen lagt något hinder för äktenskapet under dessa tre veckor var allt klart för vigsel.

Problem uppstod dock när första lysningen skulle firas i Beriths föräldrahem i Halmstad. Den blivande brudgummen hade beordrats att delta i en manöver tillsammans med andra förband som övat tillsammans under veckan. Dag accepterade detta och Berith och familjerna skulle ta emot gästerna tillsammans hemma utan blivande brudgum.

– Vi hade annonserat i tidningen att lysningskaffet var klockan 12 till 16 och mamma och jag hade dukat inför detta. Plötsligt ser jag Dag komma gående mot ytterdörren klockan åtta.

Han kom in, tog av sig ytterkläderna och såg ledsen ut.

– Nu förlorade jag de 150 kronor som vi så väl behövt!

Hans befälhavare hade stoppat honom från att flyga eftersom Dag var alltför förkyld den där morgonen. Man skulle vara helt frisk för att få delta vid flygningen av jetplanen. Så det var bara att lomma hem igen för den unge piloten. Men Berith skulle nu få vara med sin blivande make under lysningskaffet.

Berith och Dag och hennes mamma skulle dricka 11-kaffe när Dag plötsligt såg flera höga befäl komma mot huset.

– Jag stod vid spisen och hällde upp kaffet när jag såg Dag resa på sig och rusa ut.

– De hade först besökt en granne till oss, en ung kvinna som väntade barn med en pilot, en vän till Dag.

Alla fyra dog.

En bonde hade hört smällar och sett rök över området. De fyra flygarna hade kört rakt in i det 188 meter höga berget vid Kullen i en dimbank. Katastrofen var ett faktum. Alla fyra piloterna hade omkommit omedelbart.

– Dag kom in kritvit i ansiktet. De fyra var hans nära vänner. Och han själv skulle varit en av piloterna. Nu hade någon annan tagit hans plats...

Dag hade haft änglavakt den där dagen det lyste för paret första gången. Och han kom att kalla Berith för sin änglavakt hela livet. Tiden efter olyckan läste Dag till ingenjör på Hermods och blev planeringsingenjör så småningom. En anställning som provflygare i Linköping förde familjen till sin nya boplat och där föddes också parets tre barn.

Bröllopet blev det på pingstafton, våren var sen och dagen kylig.

– Men vid festen efter bröllopet var det som ett under hände i naturen. Det blev plötsligt nära 25 grader varmt och blommorna slog ut, berättar Berith med glittrande ögon.

– När vi kom ut från fotografen satt det små barn på trappan och tittade upp mot oss och sa "Titta Törnrosa med sin prins!"

Och visst var de ett vackert brudpar, Berith och Dag. Hon i lång klänning med en slöja som hon bevarat i alla år. Numera är den omsydd till dopklänning och har både de tre barnens namn broderade liksom de fyra barnbarnens och nu står kanske första barnbarnsbarnets namn på tur... Allt skapat av Beriths hand.

– Vi fick ett långt och underbart liv tillsammans. Bilden på mig i klänningen bar Dag med sig i fickan i alla år. "Min skyddsängel" sa han. Om olyckan som tog kamraternas liv yttrade han dock aldrig ett ord. Det var ett för svårt minne.

– Hade vi någon gång delade meningar löste Dag upp stämningen med att sätta sig vid orgeln i vardagsrummet och spela "Den flickan ska bära mitt efternamn". De sista åren blev Dag sjuk i Parkinson och Berith vårdade honom hemma.

– Jag vek inte från hans sida en sekund!

Sif Westberg

Vi var lyckliga med varandra från första dagen, säger Berith. Men olyckan som tog fyra av hans vänner liv nämnde han aldrig med ett ord. Det var ett sår som aldrig läkte. Bild. Privat.

Status A32 Lansen – en tillbakablick

2019-05-21 bestämde sig kamratföreningen för att starta projektet med att renovera den A32 som sattes upp på pelare inne på Flottiljområdet i samband med att F14 firade sitt 50-årsjubileum 1994.

Tidigt i vår planering utkristaliserades fyra huvudområden som måste lösas för en lyckad renovering. De var: lokal att vistas i under renoveringen, få fram reservdelar till A 32 som behöver bytas ut, leta frivillig arbetskraft för renoveringen samt ordna finansieringen.

Av tidigare artiklar i ämnet på hemsidan och Facebook har man kunnat följa vårt projekts framåtskridande. Vi började med att besöka Flygvapenmuseum i Linköping för att klara ut vad museet kunde bidra med. Vi möttes av stor förståelse från museets sida som skulle göra vad som stod i deras makt att stödja projektet.

2018-09-27 "Lansen landar efter 24 år." Så lød rubriken på artikeln i HP om vårt projekt. I september 2018 fanns kranbil på plats för att lyfta av A32 från pelaren.

"Lansen taxar ut från gamla F14" lød rubriken i Hallandsposten 2018-10-18. Dags för flytt av A32 Lansen till civila hangaren på andra sidan fältet för renovering.

2018-10-26 – det var då det började. Den dagen startade A32 renoveringshantverket. Inledningen blev att lossa ett antal luckor och möjliggöra en ordentlig inspektion på statusen på A32.

I början av november var renoveringen i full gång. Vi har ett säkert och kunnigt team som tar isär den gamla A32 Lansen för att bättre kunna se vad som behöver åtgärdas.

2018-12-21 genomförde projektgruppen möte med kommunen för att klara ut vad som krävs för att sätta upp A32 Lansen på en pelare utanför militärt område.

Kommunen företrädades av kommunalrådet Jonas Bergman, Inge Emanuelsson tf. mark och Exploateringschef, Mattias Rosensköld Kommundirektör, Håkan Strömqvist Näringslivschef, Sara Jakobsson tf. samhällsbyggnadschef och från projektgruppen deltog Thomas Ericsson, Lennart Jonsson och Hans Hansson.

2019-01-08, efter juluppehållet, var arbetet med A32-renoveringen åter igång. Renoveringsgruppen träffas på tisdagar mellan kl. 09.00–15.00 i den civila flyghangaren. I övrigt jobbas för fullt med att ordna sponsorer, träffa potentiella samar-

betspartner och projektgruppen har en fortsatt kontakt med myndigheter så att allt som krävs för ett uppsättande av flygplanet är löst tills det är dags att få det på plats.

2019-02-12 besökte HP och 7-DACAR A32-projektet. VD Dan Karlsson från DACAR i Hässleholm var på plats för att ge råd om hur rostskyddsbehandlingen av A32 skall genomföras. Hallandsposten var där för att följa upp renoveringens framåtskridande.

2019-03-19 besökte riksdagsman Lars Püss (M) m fl. renoveringen. En diger inbjudningslista hade gått ut till lokala politiker, chefer på förbanden i Halmstad och tjänstemän i Halmstad kommun.

Då det var en vanlig arbetsdag var tyvärr många upptagna av andra möten. Riksdagsman Lars Püss och Rose-Marie Edlund tog sig tid att dyka upp på visningen i den civila hangaren på Halmstad flygfält. Även press, radio och TV var inbjudna. Radio P4 Halland infann sig och gjorde två livesändningar mellan kl. 10.00 och 10.30.

2019-04-02 besöktes renoveringen av en specialplåtslagare, Per-Erik Gustavsson, nybliven pensionär från Nilsson Vehicles i La-

holm. Per-Erik är en fena på plåtarbeten av bl a aluminium. Han lämnade goda råd vid utbyte av plåtar på Lansén, och kunde också tänka sig att hjälpa till, om det visar sig att vi behöver hans praktiska hjälp.

2019-05-16. Det rör på sig i A32 projektet. Nu börjar man att med egna ögon se förändringar. Halmstad kommun har idag förflyttat det stålskelett av flygplan som fanns vid infarten till flygplatsen. Ny plats för detta stålskelett är på flygklubben.

Nu återstår att förbereda för grävning på den plats där A32 skall stå så småningom. FMTS har lagt en beställning på uppgrävning av den pelare som finns inne på FMTS. FMTS entreprenör kommer att gräva upp fundamentet till pelare samt transportera det till infarten vid flygplatsen, där om allt klaffar hålet skall vara färdigrävt så att man kan sätta ned pelarfundamentet direkt på dess slutliga plats.

2019-06-05 startar arbetet med att flytta pelaren för A32. FMTS har nu lagt ut ett uppdrag på NCC att flytta bort pelaren som finns framför matsalen på FMTS. Arbetet är att NCC som fått uppdraget skall gräva upp pelaren samt transportera den till avsedd plats för ny uppsättning, dvs infarten till civila flygstationen.

Kamratföreningen för nu samtal med NCC så att företaget gräver den nya gropen och placerar pelaren på rätt plats redan från början. Diskussionerna gav positivt resultat då NCC åtog sig att gräva ned pelaren utan kostnad för kamratföreningen.

Stenen väger enligt NCC ca 37 ton

så det är ett digert arbete att utföra. Den har en diameter på 4 x 4 meter samt ett djup på 77 cm. Allt detta för att pelaren skall kunna bära flygplanet som väger 4,5 ton i alla olika väder.

2019-06-27 – nu händer det saker. Pelaren är upplyft på transporten för vidarebefordran till nya gropen den 28 juni där den grävs ned av NCC.

2019-07-22 hade vi besök av Bengt Arne Johansson med medarbetare från Hallands veteranbilsreparationer, som kommer att måla och lacka flygplanet lite längre fram när allt renoveringsarbete är klart.

2019-08-12 var det dags för avfärd mot Vidsel. Jag körde våra fem flygtekniker ned till Ängelholm där de tog SAS till Luleå för att sedan fortsätta till Vidsel för att plocka av bakkroppen på en A32 som står på skjutmålet.

Den bakkropp som sitter på är i så dåligt skick så det är bättre att fixa ned den bakkroppen som finns på Vidselbasens skjutområde. De kommer att montera av bakkroppen och för det behöver de bakkroppsvagn A32. Vi hade tur att få med den på Hercules som skulle upp till Luleå på ett annat uppdrag.

2019-09-02 var det dags att göra den gamla pelaren iordning. Tvätt, primer och målning genomfördes så att den får en fräschör som matchar den renoverade Lansén. I samma veva fick vi ned vår bakkropp A32 med hjälp av transportenheten F7

och en C130 Hercules som hade vägarna förbi Vidsel och skulle gå tom hem till Sätenäs.

2019-09-24 genomförde vi ett uppföljningsmöte/projektmöte A32 avseende de åtgärder man diskuterade den 10 september. Det finns en del plåtarbete på landningstallsluckor och akanluckor som kräver åtgärder. Den skall sedan spacklas och slipas och tätas innan den är färdig för hopsättning med resten av flygplanet. Roder kräver också en del handpåläggning innan de är klara.

2019-11-06 "Taklagsfest" vår A32 sitter ihop. Idag gjordes ett avbrott i arbetet vid lunch för att med smörgåstårter och dryck (alkoholfri) fira att vi kommit så långt i projektet att fram- och bakkropp sitter ihop igen. Huven är åter på plats tillsammans med vår kvinnliga besättning i cockpit, färdiga att ta sig an ca 15–30 år i flygplanet, innan en eventuell ny landning sker.

Nu har vi kunnat fastställa tid för invigningen av den renoverade A32 på sin nya plats vid infarten till den civila flygplatsen.

Den 7 december kommer flygplanet att transporteras från den civila hangaren och lyftas på plats på pelaren. En vecka senare, den 14 december kl. 12.30–14.00, hålls invigning med inbjudna gäster.

Hans Hansson
Projektledare
och ordf. FljömKöV

Stöd projekt Team A32 Lansén!

Stöd projektet Team A32 Lansén med minst 200 kr, så får du en specialdesignad T-shirt och en keps med brodyr på köpet. Sätt in beloppet på Swish 123 07 24 344 alternativt pg 89 77 38-1. Märk betalningen med A32, namn, mobilnummer och storlek. T-shirten finns även i barnstorlekar med speciell text.

OBS! Om Du vill stödja med högre belopp är vi naturligtvis oerhört tacksamma!

Bli medlem i Kamratföreningen!
Se info på sidan 2
och på föreningens hemsida.

Rättelse! I nummer 1/2019, sidan 6, mittenspalten, står att haverierna i samband med F 14:s vinterövning 1946 inträffade den 6 februari. Rätt datum skall vara den 10 februari.

Nordiskt kamratföreningsmöte genomfördes i Norge

I somras medverkade medlemmar i vår förening i det nordiska kamratföreningsmötet, som denna gång ordnades i Norge.

Den 12 juni genomfördes transporten till Elverum i Norge som ligger cirka 13 mil nord Oslo. Detta var platsen för det 37:e kamratföreningsmötet. 2017 var det Sverige som stod som värd för mötet i Halmstad. I år var det alltså norrmännen som arrangerade, och nästa gång vi träffas är det i Tavastehus, Finland, i juni 2021.

Deltagarna från kamratföreningar i Västsverige slog följe med delta-

garna i den danska bussen, som kom från Köpenhamn på väg upp längs E6. Vi var sex stycken från Halmstad som klev på bussen vid Hallarna – tre från I 16/Hallands regemente och tre från vår kamratförening. Förbrödringen startade alltså redan i bussen under tilltransporten. Många skratt och kommentarer kunde höras under resan till Elverum.

På öppningsdagen den 13 juni blev det parad och mottagning hos

borgmästaren i Elverum. Vädrets makter, regn hela dagen, gjorde att öppningsceremonin fick flyttas till den närliggande arenan strax utanför vakten till Terningmoen Leir, som var vår förläggningsplats.

Norska marinens orkester spelade under invigningsceremonin. Cirka 150 deltagare ställde upp sig nationsvis för att lyssna på invigningstalen av bland andra borgmästare Erik Hanstad. Därefter ilastades bussarna för vidare färd till rådhuset där borgmästaren tog emot. Där vidtog kransnedläggning för att hedra offren under striden runt Elverum när kungen och stortinget räddades från att tillfångatas av tyskarna.

Vi såg även filmen "Kungens Nei" som skildrade händelserna när kungen, kronprinsen med familj och stortinget flydde från det tyska anfallet den 9 april 1940. Sedan for vi tillbaka till förläggningen för att inta middag samt ha fortsatt kamratumgänge på mässen under kvällen.

Påföljande dag innebar besök på Rena Leir, cirka 30 km nord Terningmoen. Det är en armébas med cirka 2500 anställda. Vid infarten vidtog viss fotografering då det var meddelat att fotoförbud gällde inne på området. Det stämde inte, bara vi undvek att ta bilder i vissa riktningar och på vissa förbandstyper. Norska specialtrupperna är baserade här och de vill inte vara med på bild.

Vi blev anvisade till Telemarksbataljonens byggnad där vi lyssnade på genomgångar om specialstyrkorna och det norska försvaret.

Efter lunch förevisades delar av den materiel som finns på Rena Leir. Dock var Telemarksbataljonen på övning i Polen, så det blev en begränsad förevisning.

Dag tre gick i kulturens tecken. Efter sedvanlig uppställning och flagghissning transporterades vi till Glomdalsmuseet i Elverum. Två guider berättade dels om tattarnas historia (tattarna är ett av fem minoritetsfolk i Norge), dels om utställningen från svärd till stridsvagn.

Efter lunch var det uppsittning i bussarna för att på plats få höra hur det gick till när kungafamiljen och stortinget räddades undan tyskar-
nas jakt på dem.

Vid Midtskog mötte en mycket kunnig och inlevelsefull guide som berättade om när norska styrkor försvarade vägen mot Elverum. Vi åkte därefter till folkhögskolan där

den tyske delegationschefen sökte kungen för att få honom att kapitulera, men kungens "Nei" var tydligt.

Kvällen avslutades med stor bankett och trerättersmiddag i matsalen på Terningmoen Leir. Deltagarna spred ut sig runt de dukade borden med uppmaningen att blanda sig med övriga nationers deltagare. Under middagen hölls sedvanliga tacktal, och utdelning av utmärkelser skedde.

Kvällen avslutades i mässen med att finska delegationen hälsade alla välkomna till Finland 2021.

Hans Hansson

Regionmöte SMKR Väst

SMKR Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund samlades i Borås på gamla I15 den 4 september. Undertecknad blev utsedd att representera vår förening.

Vi är 26 föreningar i Väst, och nästan alla var närvarande. Endast ett par stycken hade av olika skäl lämnat återbud. Ytterligare två föreningar kommer att bli medlemmar.

Agenda som följer:

08.00–09.00	Samling i Regementsmässen. Överlämning av digitalt underlag, och gruppindelning.
09.00–09.45	Fotografering och inledning av Regionansvarige Lars-Erik Uhlegård samt Gunnar Ohlsén I16 Kamratförening (Bitr Regionansvarig i Väst)
09.45–10.45	Redovisning av SMKR ståndpunkter och grunder i vissa frågor
10.45–11.15	C MR V Överste Peter Hederstedt redovisning och framtidssyn
11.15–12.15	Lunch i Regementsmässen
12.15–14.45	Grupparbeten genomförs och dokumenteras
14.45–15.45	Eftermiddagskaffe och besök i Regementsmuseet
15.45–16.30	Presentation och synpunkter från Värdförbandsrepresentanterna
16.30–17.00	Redovisning av grupparbetena
17.00–17.30	Avslutning och synpunkter på dagens möte, samt annat av intresse
17.30–18.00	Stöd med kommendantur

Ett mycket viktigt möte för oss som förening, och det finns all anledning att representera vår förening, då vi får ett rikt erfarenhetsutbyte om t ex rekrytering, ekonomi och hur andra föreningar jobbar för att få verksamheten att fungera. Likaså lär vi känna våra kamrater, och får värdefulla kontakter.

Slutligen kan nämnas att SMKR Väst står för alla våra kostnader, och de ser gärna att vi deltar med minst två representanter vid dessa möten.

Thomas Ericsson

Kallelse till årsmöte 2020

Flottiljområdets Kamrat och Veteranförening

Välkommen till föreningens årsmöte
torsdagen den 5 mars kl 16.30–18.00 i By 11, Flottiljområdet.

Vi inleder kvällen med att lyssna på ett föredrag. Därefter börjar årsmötet.
Efter årsmötet går vi alla till Konvaljmässen där föreningen bjuder på årsmötesmiddag.

Förslag till dagordning bifogas kamratbladet nr 2/2019,
övriga årsmöteshandlingar för årsmötet erhålls i årsmöteslokalen.
Efter hand som årsmöteshandlingarna blir klara läggs de upp på hemsidan.

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2020, vilket skall vara gjort senast 1 mars.
Välkommen!

Anmälan till årsmötet gör du genom att gå in på vår hemsida www.fkvf.se
och under menyn ORGANISATION/Kontakt anmäla ditt deltagande
genom att fylla i namn, personnummer och vad det gäller.

Om du önskar delta i den efterföljande middagen anger du det i din anmälan.
Du kan även anmäla dig via mail: info@fkvf.se med namn, personnummer och vad det gäller
(deltagande årsmöte) samt eventuellt deltagande i middag.
Anmälan om deltagande samt motioner till årsmötet skall vara föreningen tillhanda
senast den 20 febr 2019.

Förslag till dagordning för årsmöte 2020

1. Mötets öppnande	- Förslag till verksamhet
2. Parentation över avlidna medlemmar	- Förslag till budget
3. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet	14. Val av föreningsordförande för verksamhetsåret 2020
4. Val av justerare/rösträknare	15. Val av styrelseledamöter
5. Årsmötet utlyst enligt stadgarna	16. Val av revisorer samt suppleanter för dessa
6. Fastställande av dagordning	17. Val av valberedning (två funktionärer)
7. Propositioner, Motioner och fullmakter	18. Fastställande av årsavgift
8. Protokoll från årsmötet 2019	19. Traditionsvård, orientering
9. Kassörens rapport från verksamhetsåret 2019	20. Veteranfrågor, orientering
10. Revisionsberättelse	21. Kamratbladet, orientering
11. Styrelsens årsberättelse från verksamhetsåret 2019
- Särskild redovisning A32 projektet	22. Övriga frågor
12. Beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen,
firmatecknare, ordföranden och kassören var för sig	23. Mötets avslutande
13. Verksamhetsplan 2020	Kamratlig middag på Konvaljmässen

Verksamhetsplan 2020

Flottiljområdets Kamrat- och veteranförening

Då verksamheten bedrivs på militärt område och kräver inpassering via vakten måste det alltid ske en anmälan med personnummer och namn för att delta i aktiviteterna nedan. Anmälan görs enklast på hemsidan eller på telefonnummer 072-210 44 33.

Alla förändringar kommer att annonseras på hemsidan www.fkvf.se så håll utkik där för att vara uppdaterad om vad som är på gång. Vi kommer att under året samverka med övriga kamratföreningar i Halmstad och förhoppningsvis kunna erbjuda deltagande i vissa av deras aktiviteter. Håll utkik på hemsidan för mer information om detta.

Januari

8 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditionsvård.

8 Arbetsmöte för styrelsens arbetsutskott med uppgift att förbereda alla handlingar till årsmötet.

Februari

5 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

12 Styrelsemöte nr 1.

Mars

4 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

5 Årsmötet föregås av ett föredrag.

11 Konstituerandemöte. Nyvalda styrelsen fördelar arbetsuppgifter inom styrelsen för det kommande verksamhetsåret.

April

1 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

15 Styrelsemöte nr 2.

23 Föredragscafé.

Maj

7 Manusstopp. Sista chansen att skicka bidrag till redaktionskommittén för införandet i Kamratbladet nr 1/2020.

6 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

27 Styrelsemöte nr 3

29 Veterandagen uppmärksammas såväl centralt i Stockholm som lokalt i Halmstad. Den lokala ceremonin på Veterandagen sker vid veteranmonumentet i Norre Katts park i Halmstad.

Juni

3 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

6 Nationaldagsfirande.

10 KamratBladet nr 1/2020 utgives. Representer från styrelsen samlas för att etikettera tidningen.

17 Styrelsemöte nr 4.

Juli

Ingen verksamhet.

Augusti

5 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

12 Föreningsresa.

19 Styrelsemöte nr 5.

September

2 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

Oktober

7 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

7 Styrelsemöte nr 6.

15 Föredragscafé följt av lättare förtäring.

24 Firande av FN-dagen.

November

1 Manusstopp KamratBladet nr 2/2020

4 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

18 Styrelsemöte nr 7.

26 Filmafton följt av lättare förtäring.

December

2 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka.

9 Kamratbladet nr 2/2020 utges och postas till medlemmarna.

**Så betalar du
medlemsavgiften**

Plusgirokonto 289950-8
eller Swish-konto
123 072 43 44.

FÖRSVARSMAKTEN
Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening
Box 516
301 80 HALMSTAD

B

Försvarsmaktens
tekniska skola

Militärhögskolan
Halmstad

Flottiljområdets
Kamrat- och Veteranförening